



Jus Canonicum Practice Explicatum

Seu Decisiones Casuum Ad Singulos Decretalium Gegorii Papæ IX. Titulos,
& ad Consuetum Referendi Modum accommodatæ

Complectens dimidiam Decretalium Partem, videlicet nonaginta duos
Titulos, nimirum usque ad Titulum XX. Libri de Feudis exclusivè

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1728

Quæst. II. An tacens ad aliquid sibi in Judicio objectum censeatur
Judicialiter confiteri?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62305)

de privatione: sed in nostro casu non constat de privatione, scilicet solutione debiti, quia Actor hanc negat: ergo nec potest dici, quod excipiens & opponens solutionem fateatur, sed potius quod neget habitum, seu debitum præcessisse, quod supponit, & nondum probavit Actor. Deinde solutio non necessariò supponit debitum, seu exceptio actionem absolutam; quia potest solvi indebitum, & exceptio esse conditionata, si debitum sit contractum, quo pacto actio nondum est absoluta, cum nec debitum sit absolutum, sed probandum priùs. Ad Confirmationem: imprimis *Antecedens* non est semper verum, quia & indebitum solvi potest. Deinde *Consequens* distinguitur: qui dicit se solvisse, hoc ipso debitum præcessisse fatetur, si præcisè attendatur cortex & significatio verborum,

transfat: si attendatur animus & intentio loquentis, qui non intelligitur confiteri nisi id, quod sensit. *N. C.* Excipiens per verbum *solvi* intentionem elidere & excludere intentionem Actoris: at, si vellet fateri debitum, Actor nollet fateri solutionem, non excluderet vel elideret intentionem Actoris: ergo non intendit fateri debitum, saltem absolute, sed ad finem conditionarè, si *contractum debitum*: vel, si Actor fateatur mentem exceptionem de facta solutione. Hinc ad litem cavendam, quisnam probare debeat, an Actor debitum, vel excipiens solutionem, rectius explicite negat debitum, qui putat se illud præ solvisse, vel excipit conditionate: creditò vel mutuò aliquid dedit Actor vel disjunctivè, nihil accepit creditò aut mutuò, vel, si accepit, jam solvit vel negativè simpliciter, *nihil debet*.

QUÆSTIO II.

An qui aliquid sibi in Judicio objectum, vel ab Adversario assertum, dissimulat tacendo, censeatur illud Judicialiter confiteri?

Negaveris propter textum in *c. 44. de R. J. in 6. is, qui tacet, non fatetur: sed nec utique negare videtur.* Id quod maximè procedit in damnosis & præjudiciosis. *Alex. cons. 84. in fin. lib. 7.* adducens plurimos, & quando agitur de obligatione inducenda. *l. 8. §. 1. l. 39. pr. ff. de Procurat.* Socinus *Reg. 3. taciturnitas* &c.

aut de alicujus juris diminutione. Socinus *Reg. 1. taciturnitas* &c. Rectius tamen affirmaveris utroque Barbofa, Augustino quidem *l. 18. c. 1. axiom. 6. v. sublimitas* & *Judicialibus*, Petro autem ad *l. de donat. §. ob donationes n. 14. soluto* Martini Andr. Tiraq. *de jure mariti Glossa 7. n. 37.* Wefenbicio ad *tit. de confes.*

ad tit. de probat. n. 7. David Me-
 v. p. 2. decis. 248. Card. Tuscho litt.
 f. cons. 3. n. 17. ubi ait, generale es-
 se, quod tacens in Judicio (saltem
 Civili) habeatur pro consentiente,
 seu confesso. Bart. in l. 1. C. de Relat.
 Bald. in l. ult. C. si certum pet. in 2.
 oppos. Host. de Butr. Boërio Esc. Ac-
 cordat Ferd. Christ. Harpprecht consil.
 4. n. 249. ubi id expediti Juris esse
 dicit. Menoch. l. 2. pres. 46. ubi id
 per plurima exempla illustrat. Cra-
 ven de antiq. temp. in quinta particu-
 lar. 1. pr. n. 24. Et cons. 1. n. 11. Alex.
 cons. 135. f. in lib. 6. Carpvov. in Resp.
 Rational. lib. 6. tit. 10. resp. 101. n. 17.
 & alii communiter. Et sic Facultas
 nostra me referente decidit 28. Apri-
 lis Anno 1722.

Probant I. ex Regula Juris 43. in 6.
 Et sonante, Qui tacet, consentire videtur,
 quod precipue in Judicialibus pro-
 cedat. Harpprecht. & Menoch. locis
 citat. Carpvov. n. 1. Cephal. Conf. 422.
 n. 19. vol. 3. Pacian. de Probat. l. 1. c.
 20. n. 33. Probant II. ex l. 11. §. 4. ff.
 de Interrogationib. in jure faciend. ubi
 tacens in Judicio habeatur pro consen-
 tente vel negante, prout est in ejus
 prejudicium, adeoque pro Reo, non
 minus, ac contumax post litem conte-
 statam. Masc. v. presentia concl.
 227. n. 45. quia virtualiter videtur in-
 terrogari à Judice, an id, quod par-
 ti à colligante objicitur, verum sit,
 nec ne, proin tacendo fit contumax
 virtualiter. Probant III. à pari: Ha-
 beatur pro confesso vel consentiente,

qui ad positiones ab adversario alle-
 gatas à Judice justus non respondet,
 sed tacet. c. fin. de confess. in 6. l. 53.
 §. 1. ff. de re jud. qui post litem conte-
 statam se subducit à Judicio. c. 4. de
 Præsumpt. l. 3. C. de assessor. qui re-
 nuntiat liti, arg. l. 3. C. de fid. Instrum.
 qui protestationi in Judicio nihil oppo-
 nit. text. & gl. in l. si fidejussor. pr. v.
 recusare ff. qui satisfacere cog. qui dissi-
 mulat, si Adversarius post lapsum tem-
 poris præfixi probationes adducit. Alex
 cons. 167. l. 2. in fin. qui instrumento,
 non habenti vim probandi, contra se
 adducto nil opponit. Dec. in auth.
 siquis col. 3. C. de Edendo. qui appellatio-
 nem aliàs non admittendam admittit
 tacendo. Crav. cons. 273. in fin. qui
 contra Judicem aliàs non competen-
 tem non reclamat. Crav. cons. 220.
 n. 5. &c. Quorum omnium Ratio
 est, quia, qui contra talia nihil oppo-
 nit, præsumitur consentire, vel con-
 fiteri, se nihil habere, quod opponat:
 ergo generaliter in Judicio non con-
 tradicens allegationi ab Adversario
 contra se factæ pro consentiente &
 confesso habeatur, cum præsumatur
 tacere ex agnitione veritatis: ergo
 etiam Wilibaldus, cui ab Adversario ob-
 jecta est confessio extrajudicialis debiti,
 eam non negando Judicialiter quoque
 confessus esse recte præsumitur, ut
 adeò de confessione extrajudiciali tan-
 quam in Judicio concessa & confessa
 sufficienter constet, & Ubaldus, si
 aliam quoque semiplenam probatio-
 nem debiti adduxerit, quæ cum con-
 fessio-

feffione extrajudiciali plenam efficere possit, sufficienter & concludenter intentionem suam probaverit.

Id tamen adhuc adverto, quòd Ubal-
dus hanc tacitam Wilibaldi confessio-
nem in Judicio factam, ut sibi profit,
acceptare debuerit; nam confessio non
nocet confitenti, nisi ab Adversario
fit acceptata in Judicio. Gail. l. 1. observ.
55. n. penult. Myns. cent. 4. observ. 51.
Blum. Procesi. Cameral. tit. 63. n. 64.
notat tamen Myns. cum aliis, confes-
sionem, quæ non est ad obligandum,

sed liberatoria, nocere confitenti, si
expresse non fit acceptata ab Ad-
versario, modò iste fuerit præsen-
s. l. tale pactum ff. de Pact. In Judicio
autem censetur pars præsens esse.
Facta initio objectio cum in
appendicibus unica distinctione
Auctoribus remouetur dicendo,
quidem verum esse in extrajudiciali-
bus, non verò in Judicio, ubi locum
inuenit regula 43. in 6. Qui tacet,
sentire videtur.

TITULUS XX.

De Testibus.

DECISIO LXIII.

De Testibus, qui sunt membra Communitatis, pro
qua deponunt, & substitutione aliorum post publicatas
attestationes.

SPECIES FACTI.

Capitulum Ecclesiæ A. Decimas
Communitatis N. quas colligen-
di jus ab antiquo obtinuit, per 200.
ferè annos nunquam collegit, sed ip-
sis colonis vel elocavit, vel pro cer-
to pretio fructus decimales in annos
singulos vendidit. Triennio abhinc,
cum coloni nimis modicam vel pen-
sionem vel pretium offerrent, Capi-
tulum è re sua fore arbitratum statuit.

Decimas *in natura*, ut loquimur,
sua horrea auerere; verum cum
decimationem ventum esset, coloni
non decimum, sed undecimum Mo-
nipulum separarunt pro Decimis, ob-
ferentes, id ex observantia vel con-
suetudine immemoriali esse receptum.
Quo intellecto Capitulum instituit
stitutionem contra colonos, & fecerit
dum Juris Communis. dispositionem
deco